

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Ja, det gør det. Hvis man bruger midlerne rigtigt til en forebyggende indsats, virker det. Men det er jo ikke det, det her lovforslag går ud på. Det her lovforslag går alene ud på, at man hæver efterlønnsalderen, og ud fra de oplysninger, vi har, ved vi, at indekseringen kommer i funktion, og sådan er det. Det er jo også derfor, det er skrevet ind i lovforslaget; det er selvfølgelig, fordi det er en del af virkeligheden, at man indekserer tilbagetrækningsalderen.

Kl. 15.30

Det, jeg ikke forstår, er: Hvis det nu viser sig, at den massive indsats, som Socialdemokraterne og SF gerne vil bidrage til, men som vi mener kræver mange flere midler end dem, der er afsat i velfærdsforliget – det kan komme siden hen – ikke hjælper, at der ikke sker den forbedring af forholdene for de dårligst stillede, altså dem, der har det hårde fysiske og mentale arbejde, jamen så er vi jo i den situation, at man pr. automatik har hævet efterlønnsalderen, uden at man har set, om det virker.

Det er jo en lidt omvendt rækkefølge at gøre det i, for vi ved, at efterlønnsalderen bliver hævet, men vi ved ikke, om den positive indsats virker. Den indsats, vi ydede i 1990'erne, hvor vi også lavede en stor indsats, betød ikke en tilstrækkelig forbedring af de hårde fysiske jobs vilkår.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Vi mødes jo i Folketinget hvert år, ikke sandt? Og det gør vi i 12-13 år, før der overhovedet er tale om, at der sker nogen ændringer. Altså, jeg tror faktisk på talens kraft, og jeg tror på den politiske kamp også for arbejdsmiljøet. Vi skal selvfølgelig sørge for, at lige præcis de, der har det hårdeste arbejdsmiljø, både fysisk og psykisk, får det bedste, så deres levealder også stiger, så det ikke kun er, jeg ved ikke hvad for en gruppe højtloønnede, vi kan nævne. Det er jo gennemsnit, vi taler om.

Hvis det ikke skulle ske, mon dog så ikke vi vil få diskussioner om det og om, hvor man skal kanalisere arbejdsmiljøindsatsen hen. Det vil jeg bidrage til, ja, jeg gør det ikke så mange år endnu, men det ved jeg at hr. Ole Sohn og andre vil gøre.

Så det er ikke rigtigt at sige, at det her lovforslag er enkeltstående. Nej, for os hænger det her lovforslag og dets virkninger meget nøje sam-

men med en meget målrettet, en meget bevidst og en meget dyr arbejdsmiljøindsats.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål, og dermed bliver den næste ordfører hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Det, vi er i gang med at behandle, er som omtalt fire lovforslag, der er en væsentlig del af velfærdsforliget. Det gælder forhøjelse af efterlønnsalderen og folkepensionsalderen. Efterlønnsalderen hæves gradvis til 62 år fra 2019 til 2022, mens folkepensionsalderen hæves fra 65 år til 67 år fra 2024 og frem mod 2027. Det sker for at tage højde for en stigende gennemsnitslevealder, og at der bliver færre på arbejdsmarkedet, hvilket betyder, at vi alle må være med til at yde en ekstra indsats for at bevare vores velfærd.

Dansk Folkeparti havde helst set, at der ikke skete noget med efterlønnen, men da vi kunne se, at et massivt flertal gik ind for en ændring af efterlønnen og nogle helst så den helt afskaffet, kom vi med vores udspil, der skulle sikre efterlønnen, stort set som vi kender den i dag.

Dansk Folkeparti foreslog en 5-årig efterløn fra 62 år til 67 år og med en så lang overgangsordning som muligt. Det resultat, vi nu står med, var så det, der blev enighed om, nemlig 5 års efterløn med en overgangsordning på 12½ år. Den bliver så indekseruleret, i takt med at levealderen eventuelt vil fortsætte med at stige, men det skal vedtages ved lov til den tid og sker ikke helt pr. automatik, som mange tror.

Der bliver en længere bidragsperiode og en fortrydelsesordning for dem, der ikke har fået meldt sig til efterlønnsordningen, så de kan tilmelde sig senest 15 år før efterlønnsalderen, men til en lavere efterløn, som er nedsat i forhold til det antal år, et medlem mangler at indbetale for.

Der laves et lempeligere fradrag, der betyder, at man kan beholde en større del af det, man tjener ved siden af efterlønnen, når man har en lav timeløn, i stedet for som nu, hvor det er time til time, uanset hvor stor timelønnen er. Det er en klar forbedring.

Samtidig tilpasses skattebegünstiget pensionsopsparing til den nye efterlønns- og pensionsalder.

Kl. 15.35

Ligeledes ændres der på dagpengeretten til de 55-59-årige. Den forlængede dagpengeret ophæves, da der samtidig indføres lov om senior-